

В.О. Матросова, к.е.н., доц. кафедри економічного аналізу та обліку, м. Харків, НТУ «ХП»

В.Ю.Іванчук, магістрант, м. Харків, НТУ «ХП»

ПРОБЛЕМИ ТА НАПРЯМКИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ІНВЕНТАРИЗАЦІЇ НА ПІДПРИЄМСТВАХ

В Україні господарський контроль стає одним із найважливіших елементів ринкової економіки. В сучасних умовах багато його методологічних і організаційних питань потребують подальшої розробки, вдосконалення, термінового впровадження і апробації, оскільки проведення інвентаризацій було, є і залишається єдиним способом контролю за точністю даних, що надаються бухгалтерським обліком [1].

Актуальність обраної теми полягає в складності визначення і розробки теоретичних основ і практичних аспектів методики проведення інвентаризаційного процесу при здійсненні контролю господарської діяльності на підприємствах, визначає необхідність розробки наукових підходів до вирішення питань щодо місця та ролі інвентаризації в обліково-економічній науці, її економічної суті, змісту та шляхів удосконалення її організації та проведення. На сьогодні ця проблема є нерозв'язаною [2].

Основними завданнями, що вирішуються під час інвентаризації є:

1) встановлення фактичної наявності, якості, стану і вартості ТМЦ, основних фондів (ОФ) і нематеріальних активів (НА), незавершеного виробництва і будівництва, коштів і цінних паперів, дебіторської заборгованості, зобов'язань і забезпечень, інших активів, доходів і витрат майбутніх періодів, і визначення розбіжностей;

2) встановлення на підставі письмових пояснень осіб, матеріально відповідальних за збереження і використання цінностей, облік дебіторської

заборгованості, зобов'язань і забезпечень, причин та умов виникнення розбіжностей;

3) розроблення пропозицій щодо врегулювання розбіжностей і впорядкування приймання, зберігання, відпуску та використання цінностей, а також поліпшення обліку і контролю на підприємстві;

4) перевірка обґрунтованості записів на рахунках і облікових регістрах розрахунків з працівниками, бюджетом, державними цільовими позабюджетними фондами, покупцями, постачальниками й іншими дебіторами та кредиторами;

5) дотримання порядку врегулювання інвентаризаційних різниць технологій.

Об'єкти і періодичність інвентаризації визначає власник (керівник), за винятком тих випадків, коли її проведення є обов'язковим [3].

Отже, на нашу думку, актуальною проблемою є вдосконалення проведення інвентаризації на підприємстві, так, зокрема, форма не дає змоги відобразити результати пересортиці, суму природних втрат та остаточні результати. У ряді випадків облікові дані коригуються під фактичні залишки цінностей, що вимагає порівняння облікових даних з даними порівнювальних відомостей і актів про результати інвентаризації цінностей. Тому на практиці при визначенні результатів інвентаризацій доводиться складати додаткові порівнювальні відомості, роботи залік пересортиць, визначити природний збиток, що ускладнює процедуру отримання результатів інвентаризацій. Для вдосконалення методики виведення результатів інвентаризацій доцільно доповнити чинні порівнювальні відомості з тим, щоб можна було в одному формулярі визначати попередні результати роботи, залік пересортиць і виводити остаточні результати інвентаризацій. Це скоротить час на виведення результатів, поліпшить наочність відомостей і відображених у них результатів.

Список літератури: 1. Бутинець Ф.Ф. Теорія бухгалтерського обліку: Підручник/Вид. 2-е, доп. і перероб. – Житомир: ЖІТІ, 2000, - 640с. 2. Бардаш С.В. Інвентаризація на підприємствах: Дис. канд. екон. наук: 08.06.04 / Житомирський інженерно-технологічний ін-т. - Житомир, 2000. – стр. (14-26). 3. Інструкція з

інвентаризації основних засобів, нематеріальних активів, товарно-матеріальних цінностей, грошових коштів і документів та розрахунків, затверджена наказом МФУ від 11.08.1994 р. №69 (із змінами і доповненнями від 26.05.2000 р. №115) й Управління методології бухгалтерського обліку від 13.12.2004 р. №31-04200-30-10/22823:.